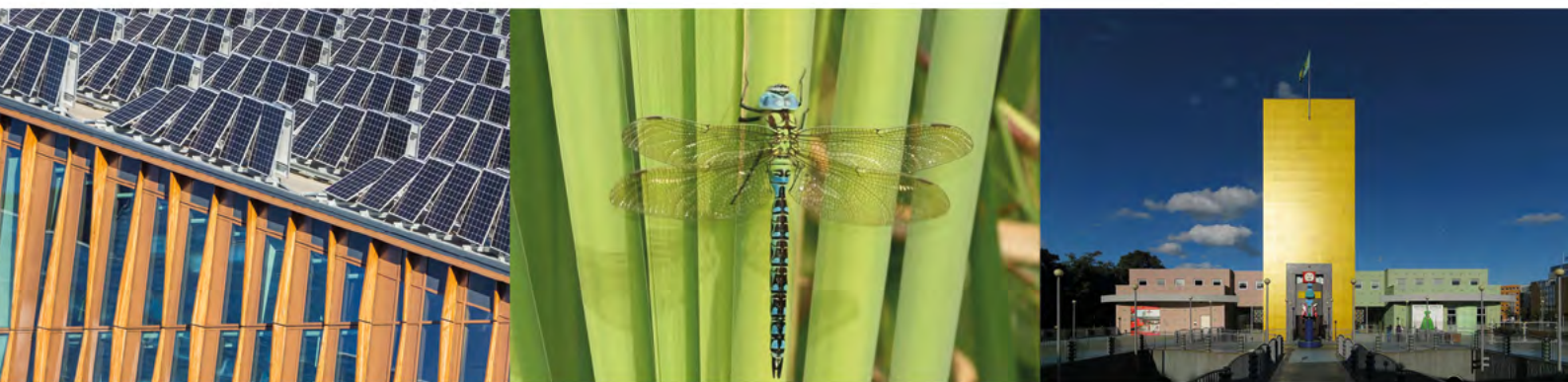

ONS GRONINGSE KLEURENPALET

Tien kleuren die geborgd zijn in ons verleden en die we elke dag terugzien in stad en ommeland. Elke kleur vertelt een stuk van het verhaal van Groningen. Daarbij speelt groen een belangrijke rol: de kleur die van oudsher in vlag en wapen terugkomt en zelfs in onze naam van weleer: Groeningen. Groen is ook de toekomst.

We gebruiken vier steunkleuren om het palet compleet te maken, met natuurlijk een bijzondere rol voor goud. In het volkslied zingt men al over *'ain pronkjewail in golden raand'*. In Groningen staat goud niet per se voor rijkdom, maar voor goed. Voor kwaliteit. Goud is goed. En echt Gronings. .

GROENINGA	BAKSTAIN	MOSTERD	NACHTHEMEL	WAD
KIEM	PLOEG	GRAAN	PRONK	PATINA

BORG	GRONINGER PAARD	KLEI	GOUD
------	--------------------	------	------

ER GAAT NIETS BOVEN

GROENINGA

Groeninga.

Stad en ommeland zijn één in naam. Van oudsher Groeninga. Waar je altijd binnen tien minuten over de groene horizon uitkijkt. Ruimte. De boeren verbouwen granen, eigenheimers, oliehoudende zaden en duivenbonen. Tractoren rijden langs de weilanden waar schapen en koeien vredig grazen. Bloeiende pootaardappelplanten voor verre oorden. Spruiten, uien, pompoenen, raapstelen en prei; de verse biologische producten vind je op streekmarkten en in de kraampjes langs de weg. Het oude stadswapen uit 1263 en later de vlag van de stad en provincie dragen groen als streep en kruis. Op veel oude kaarten is een zijaanzicht van de stad geïllustreerd, altijd met groen omringd.

ER GAAT NIETS BOVEN

KIEM

—
Kiem.

Kiem; het begin van iets dat zich ontwikkelt. Van een jonge spruit dat begint te groeien. Het begin van iets nieuws. De kleur van een proeftuin voor kersverse talenten en studenten. We durven te onderzoeken en te experimenteren. Klein te beginnen voor grensverleggend resultaat. We zijn groentjes. Altijd verfrissend bezig met grote wereldproblemen in ons eigen Groningen. We bedenken nieuwe toepassingen voor algen en aardappelzetmeel. Innoveren om vitaler oud te kunnen worden. We lopen vooraan in de energietransitie. We durven anders te zijn en risico te nemen. Pioniersgeest. We doen het!

ER GAAT NIETS BOVEN

PATINA

— **Patina.**

Oftewel edelroest. Een corrosielaag die gevormd wordt op het oppervlak van koper als gevolg van oxidatie bij blootstelling aan lucht en vocht. Het is de kleur van kunstwerken als 'Blote Bet' en 'Het Verkeer' op de bruggen die je naar het centrum van de stad brengen. Maar vooral is het de kleur van de top van d'Olle Grieze, de Martinitoren. In het hart van de stad op de Grote Markt. Ons icoon sinds 1469, die trots op 97 meter hoogte boven stad en ommeland zegeviert. Gekleurd door weer en wind. Afgebroken en herbouwd. Haar patina kroon met de rustige kleur van volharding.

ER GAAT NIETS BOVEN

GRAAN

—
Graan.

De kleur van de geur van
versgebakken brood. Mout.
Graan is het in stad en
ommeland gebrouwen bier.
De honing. De ambachtelijke kazen.

Het Groninger landschap.
Grote boerderijen in Oldambt.
Een buizerd muisstil hangend
boven het land. Ritselende
tarwehalmen. De graanrepubliek
in haar volle glorie.

ER GAAT NIETS BOVEN

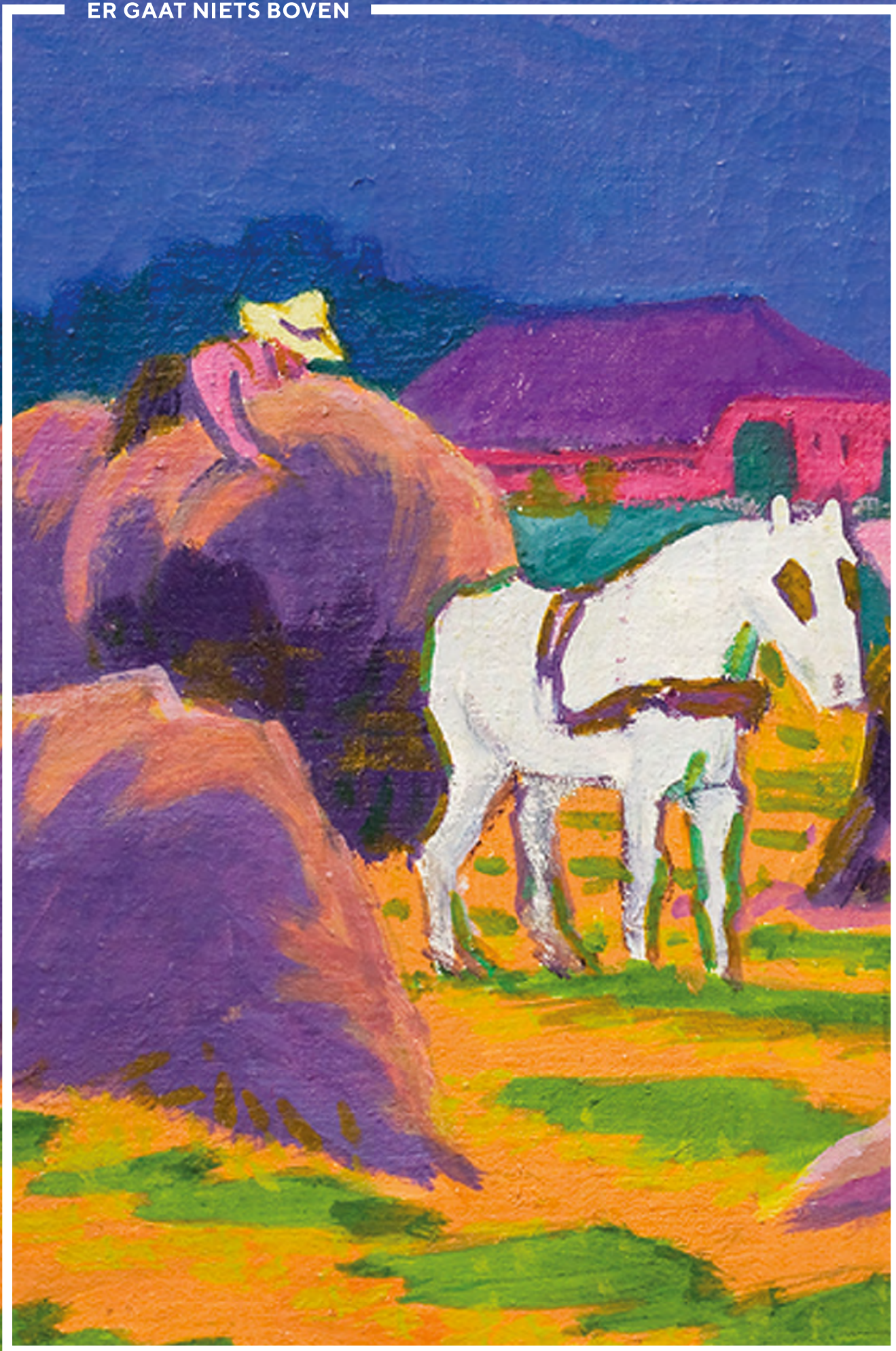

BAK STA IN

Bakstain.

Ooit waren er tachtig baksteenfabrieken in Groningen. We hadden de klei om stenen te bakken, en de waterwegen om ze te vervoeren. De 'Groninger bakstainen' zijn zeer karakteristiek. Wereldberoemd om hun rode kleur door het hoge ijzergehalte. Overal in de provincie en in de stad zie je kerken, borgen, kloosters, hofjes, boerderijen, villa's en arbeidershuisjes. De geschiedenis is af te lezen aan de ongepleisterde muren van kale rode bakstenen. Van de eerste grote kloostermoppen uit de 12e eeuw, naar de kromme klinkers van het baksteenexpressionisme in de dertiger jaren van de 20e eeuw.

ER GAAT NIETS BOVEN

PLOEG

—
Ploeg.

De kleur van het bestaande omwoelen om iets nieuws te ontginnen. De kleur van kunstkring De Ploeg, die in 1918 werd opgericht. Het Groninger Museum, Academie Minerva, de Stadsschouwburg, De Oosterpoort, Eurosonic Noorderslag, Noorderlicht, onze muziek-, theater- en dansgezelschappen; Groningen barst van kunstzinnigheid en creativiteit. Een kleur die net even de wenkbrauwen doet fronsen. Eigenzinnig, want we doen het op onze eigen manier. Net even anders, met een Groningse twist.

ER GAAT NIETS BOVEN

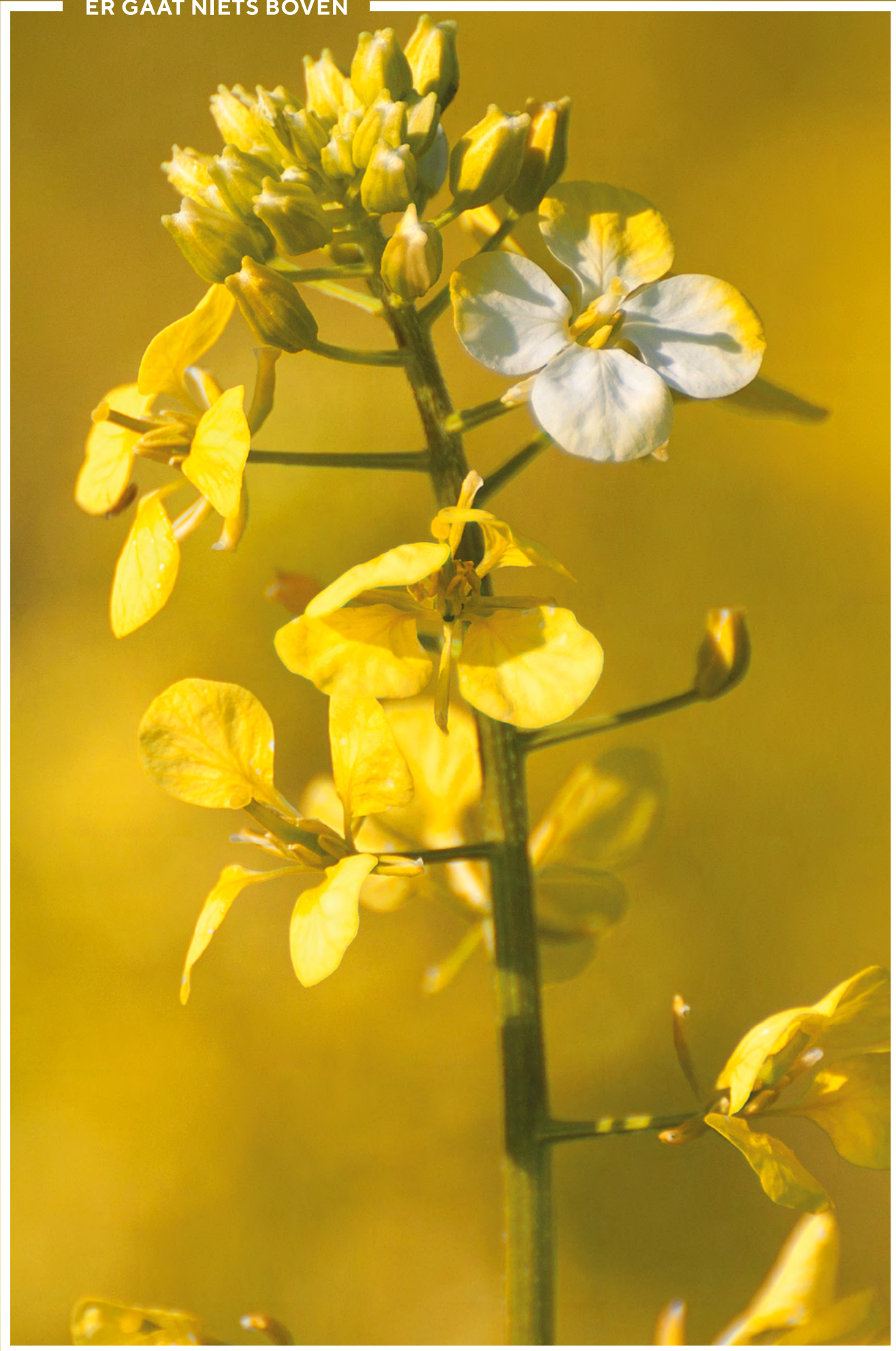

WAD

— *Wad.*

Wadlopen, zeehonden bekijken, oesters rapen en uitwaaien. Dijken waarachter het wad spiegelt en de grens tussen land, water en lucht verdwijnt. Waddengebied, UNESCO werelderfgoed. Met zilte slik, zee, zand en grijze klei. Enkele duizenden jaren geleden was een groot deel van Groningen waddengebied. Waar ooit zee was ligt nu klei aan het oppervlak. De klei is een vochtige voedingsbodem voor de wortels van de landbouwgewassen. Het is de basis voor landbouw. De lange strakke voren door het land als tractoren de klei omploegen, zeemeeuwen in hun kielzog op zoek naar voedsel dat naar boven komt. De zompige zeeklei zuigt je vast en houdt je nuchter terwijl je kunt kijken tot zover de horizon reikt. Voeten in de klei, handen uit de mouwen.

ER GAAT NIETS BOVEN

MO STE RD

—
Mosterd.

Een echte smaakmaker met grove korrel. Mosterd werd veel gebruikt door mensen die vroeger niet genoeg geld hadden voor duurdere specerijen, die uit het Oosten moesten worden gehaald. De Groningse mosterd werd op eigen grond verbouwd. Zo gaven we zelf smaak aan ons voedsel. Groningse mosterd voor bij de maaltijd. In de eerste helft van de vorige eeuw waren verspreid over de provincie Groningen tientallen mosterdfabrieken actief. De Eenrumer mosterd is wereldberoemd. Ongerepte kracht zonder opsmuk. Je proeft wat je ziet. Pit!

ER GAAT NIETS BOVEN

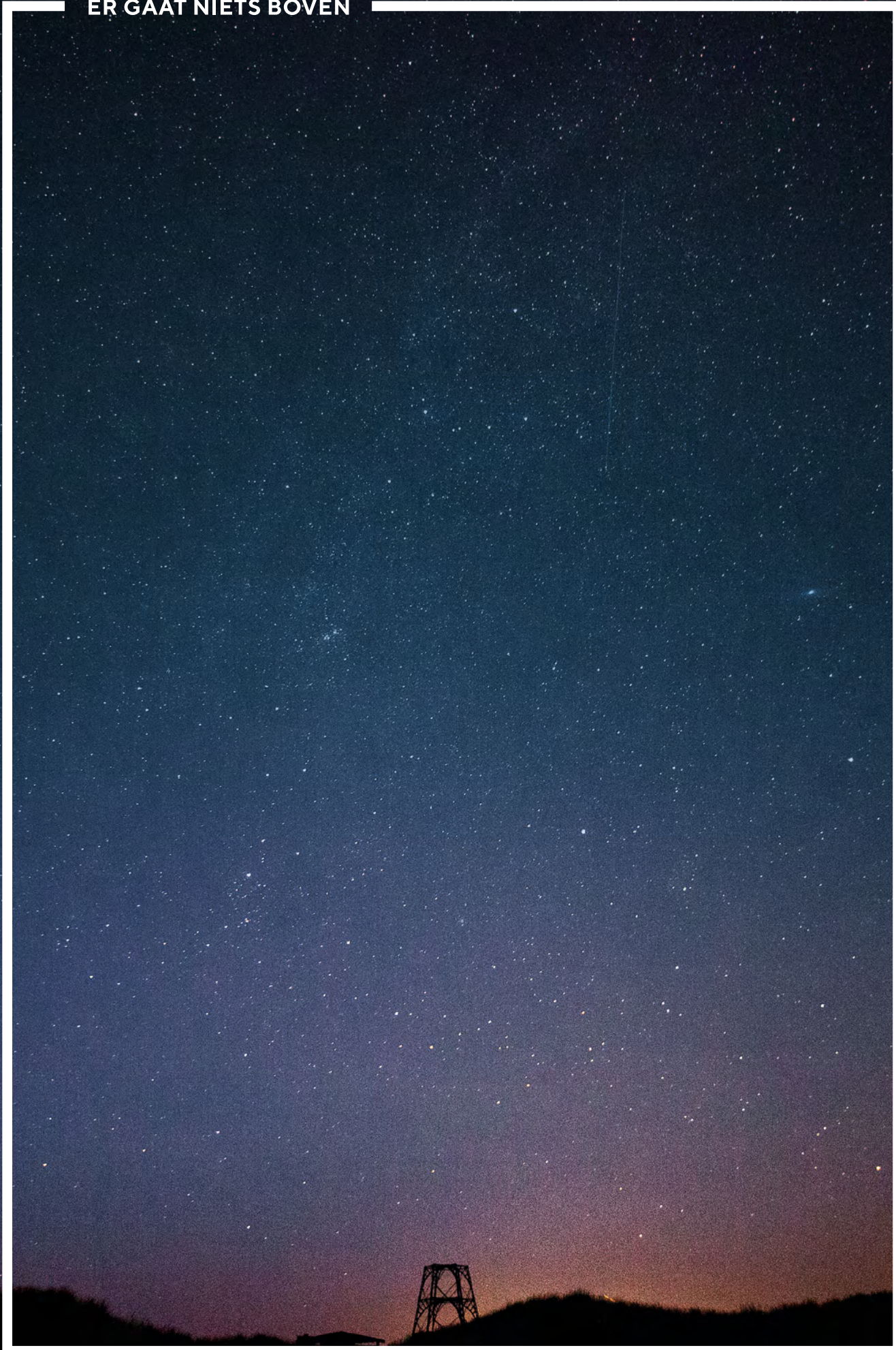

PRONK

Pronk.

De kleur van trots. Van de toekomst.
Van pracht en praal. Van gezien
worden. Van de pronkkamers in de
oude herenboerderijen en de felle
verlichting van buitenfestivals in
het najaar. Een kleur van water. Van
de diepen, het Lauwersmeer, de
Waddenzee, de Dollard en de maren.
De kleur waarin blauw overgaat
naar groen. De kleur van stralen.
Pronkjuwelen.

ER GAAT NIETS BOVEN

NA CHT HE MEL

—
Nachthemel.

De stad kent geen sluitingstijden, je bent er altijd welkom. Het nachtleven bruist, mensen dansen tot de zon opkomt. In de provincie is het 's nachts juist muisstil. In het noordelijkste puntje is zo weinig lichtvervuiling dat je de Melkweg kan zien. Duizenden sterren in een diep donkerblauwe lucht. Het hemelse donkerblauw laat zuurstof door je aderen stromen. Onvervalst. Het is er nog echt donker. En het wordt er altijd weer licht...